

PRENUMERATA:

Miesięcznie we Lwowie
440 Mk., z dostawą do
mu 500 Mk., z prz.
w Polsce 500 Mk.
nych państwach
Za zmianę adresu
ca się 10 Mk.

Cena
numeru **20 Mk.**

Konto czekowe P. K. O.
140.561.

Reklamacje otwarte wol-
ne od opłaty pocztowej.

Redakcja przy ulicy Osolińskich 1. 15. Administracja przy ulicy Cieszyńskiej 26. — Redaktor przyjmuje wyłącznie między godziną 4—5. Biuro Administracji
otwarte codziennie od godz. 6. rano do 1. w południe i od godz. 3—5 wieczór. — Adres dla telegr.: „Kurjer”, Lwów. — Rękopisów nie zwraca się. — Telef. redakc. 19.
w Warszawie prenumeratę przyjmują i pojedyncze egzemplarze sprzedają: Biuro dzienników „Promień”, ul. Widok 19., oraz Admin. „Gazety Lud.” ul. Świątokrzyska 17.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego”.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

CENY OGŁOSZEŃ:

za wiersz nieparali Zwy-
czajne 30 Mk. „Niedziela” 50
Mk. „Niedziela” 80 Mk. na
pierwszą kolumnę 200 Mk.
przed kolumną 150 Mk. Po-
bita i komunikaty 120 Mk.
Drobne ogłoszenia na każdej
wiersz 10 Mk. Kolumny sprzedawane
od czasu 15 Mk. Kolumny od
prawy i lewej od czasu 20 Mk.
Cała strona 30.000 Mk., pół
strony 15.000 Mk., cała strona
pierwsza (pod nagłów-
kiem) 60.000 Mk., jedna kolum-
na na 1. stronie 25.000 Mk.
Paski na kolumnach reklam-
nych po cenie 120 Mk.

Ogłoszenia na niedzielę i
święta o 50% drożej.
Ogłoszenia zagranicą o 10% drożej.
„Kurjer Lwowski” wychodzi
z datą dnia następnego.

Polityka lęku i kłamstw.

(x). Wśród głosów endeckich z ostatnich dni
wybija się wyraźnie ton strachu. Partia ta, tracąc
swe atuty zwykłe w polityce zewnętrznej, do-
znając jednej klęski po drugiej na terenie sejmo-
wym, staje wobec jutra tem niepewniejszego, że
najdobitniej się myśli ludowej wzrasta. Kongres
ostatni PSL. dowiódł bowiem najwyraźniej, że
stronnictwo ludowe jest nie tylko siłą liczebną, ale
i siłą, przejętą polską racją stanu, obozem, który
steżał w mocy wewnętrznej i rozpostarł się na
całą Polskę. I to napawa endecję lękiem. Nie gro-
żnemi są dla niej partie lokalne, które nawet po
fuzji staną się grupą stronnictw partykularnych,
jak np. Stapińscy z Thuguttowcami. Dla ende-
cji groźnym jest obóz ludowy, bo jest obozem
państwowym w najszerzym tego słowa zna-
czeniu.

Jedną z ostatnich straszących klęsk endecji,
nieudany atak na Naczelnika Państwa, przypisano
endecji o zupełną niepoczytalność.

Jak delirant widzi wkoło dręczące zjawy, tak
endecja upatruje wkoło siebie macki mistycznego
„Belwederu”, które lada chwila mają zdławić en-
decką mątwę.

Poza humorystycznymi ekskursjami endeckiej
gazety, która w paroksyzmie antybelwederskości
i upatruje „Belweder” wszędzie — w alencji
„EE” (!) i politykę francuską oskarża, że wchodzi
na linję belwederską (!! autentyczne!) i miota za-
rzuty, że Belweder zaprzedał Łatgalję (panowie
od Cieszyńska — dajcie spokój!) itd. itd. — poza te-
mi keciolkami gwoździ ubawienia czytelnika, spo-
tyka się na łamach narodowo-demokratycznych
pism zdania, które świadczą już najwyraźniej
o zupełnej „moral insanity”.

Wyrazy czci, które przesłał lud na kongre-
sie PSL. Naczelnikowi — to pielęgnowanie tra-
dycji cesarskiego chłopca galicyjskiego! Wiedząc
tego doszliśmy w Polsce, do takiej anarchii mo-
ralnej, że okrzyk na cześć pierwszego obywatela
Rzpltej i wodza zwycięskiej a własnej armji —
jest austriackim patriotyzmem!

Paroksyzmy te nie ustają, gdy endecja po-
cyna bić w poszczególne wybrane jednostki z
stronnictwa ludowego. Oczywiście najwścieklej-
szem ujadaniem zaszczycono p. J. Dąbskiego,
gdyż przy tej sposobności chcą endecy upiec dru-
gą pieczęć: odwrócić uwagę narodu od skutków
własnej polityki, tupetem i wrzaskiem poszninko-
wać swoją bezradność.

„Słowo Polskie” gada o sojuszu anglo-ame-
rykańsko-francuskim, o zgodzie Francji z sowie-
tami, między wierszami biada, że nie będzie mo-
gło wszystkiego nieszczęścia zwać na finan-
sję anglosaską (i Belweder), teraz już nie wie,
jak ma zachować się wobec Rosji i dlatego —
atakuje p. Dąbskiego. Atakuje rezultaty naszej
polityki zagranicznej, której tyle zaszkodziło sta-
nowisko rusofili naszej prawicy, choć wymie-
nić skandaliczne zachowanie się p. Paderewskie-
go wobec kwestji uznania de iure republik bałty-
ckich! W chęci zwalania tej winy na p. Dąbskie-
go posuwa się do tego, że całą politykę pokojo-
wą, politykę modus vivendi z sąsiadami naszymi,
którą prowadził p. Dąbski — wbrew różnym

Doniosła konferencja polityczna.

Warszawa. (Tel. wł.) (G.) Naczelnik Pań-
stwa odbył wczoraj ważną konferencję polityczną
z prezydentem min. Ponikowskim.

Powstają, że konferencja tyczyła się też
bieżących zagadnień, związanych z sytuacją w
polityce zagranicznej.

Wybory w Wileńszczyźnie.

(Od naszego warszawskiego korespondenta.)

Warszawa, 24. listopada.

(K.) Robota agitacyjna na terenie Wileń-
szczyzny rozwinięta została przez wszystkie
stronnictwa z wielką energią. Stronnictwo ludo-

we z dnia na dzień zapewnia sobie coraz poważ-
niejsze wpływy. Ostatnio praca ta silnie rozwi-
nęła się na terenie powiatu Wileńskiego.

— 00 —

Redukcja ministerstw.

Warszawa. (PAT.) Komisja konstytucyjna po-
stanowiła utrzymać ministerstwa spraw wew-
nętrzych, spraw zagranicznych, spraw wojsko-
wych, skarbu, sprawiedliwości, oświaty, rolni-
ctwa, przemysłu i handlu.

Ministerstwa kolei, poczt i telegrafów po-

stanowiono złączyć w jedno ministerstwo komu-
nikacji. Tak samo postanowiono zjednoczyć mini-
sterstwo ochrony pracy i zdrowia publicznego.

Ministerstwo robót publicznych zniesiono, a
zakres działania przydzielono innym ministerjom.

— 00 —

Miljony wyborcze endeków i komunistów.

(Od naszego korespondenta warszawskiego.)

Warszawa, 24. listopada.

Według solidnych, dokładnych i szczegóło-
wych obliczeń, czynionych przez władze Związku
ludowo-narodowego, a niestety, rozkonspirowa-
nych przez mnij zakonspirowanych szeregow-
ców — jeden endecki poseł do przyszłego Sej-
mu ma przeciętnie kosztować 3 miliony marek,
wyraźnie, trzy miliony marek. Weźmy w pomoc
algebrę, a może doliczymy się sum, przygotowa-
nych przez narodowo-demokratycznych magów.

Ile wyniesie koszt jednego posła komunisty-
cznego, to na razie trudno stwierdzić. Wiadomem
tylko jest, że jeden z banków warszawskich otrzy-
mał 50 milionów marek niemieckich na imię
Karachana, posła pełnomocnego sowieców przy
rządzie polskim. Owe marki niemieckie z pewno-
ścią nie są potrzebne na utrzymanie personelu
poselstwa sowieckiego. Czy czasem każdy poseł
komunistyczny w przyszłym Sejmie polskim nie

będzie miał w swej wartości coś z owych 50 mi-
lionów marek niemieckich. O ile pójdziemy po
linji narodowej demokracji i Stapińskiego co do
nowych wyborów — to bardzo prędko będziemy
mogli dokonać dalszych spostrzeżeń co do „nai-
droższych typów ludzko-politycznych”. S.

Węgiel — Węgiel!

detalicznie i wagonami, tak dla opału
— jak i celów przemysłowych —

dostarcza

„ŻEGLUGA POLSKA”

S. A.

w Krakowie, Rynek gł. 19. Tel. nr. 462.

Znajdujące się w Warszawie

Kotły, zbiorniki i beczki żel.

Kominy fabryczne,

Blacha falista,

Dugi,

Dezynfektory,

Bańki blaszane,

Terlice,

będą sprzedane w drodze przetargu w Oddziale Likwidacji Demobilu Wojskowego
„Demał” w Warszawie, Królewska 23.

1099

Szczegóły
patrz

„DEMObIL” zeszyt 13-ty.

Termin składania ofert 7. grudnia 1921 r. Przedmioty, które osiągną dostate-
czną cenę w ofertach piśmiennych będą wyłączone z przetargu ustnego.

przeszkodom — nazywa się polityką wojenną, polityką sfer wojskowych. Jest to cyniczne igranie frazesami, gorsze jeszcze od tej nieojalności, jakiej dopuścili się pupilowie endecji w stosunku do p. Dąbskiego, zwalając tylko na jego barki to, co było spólną odpowiedzialnością.

Przeciwnie, obracając fakty zupełnie dowolnie, nazywają pokój ryski dziełem w pierwszym rzędzie Grabskiego. Jestto najprostsza rachuba na krótką pamięć czytelników.

Punktem, w którym najsilniej uderza endecki szal, jest postulat kongresu, postulat całego obywatelstwa, wypowiedziany przez usta p. Dąbskiego, aby zdemokratyzować naszą dyplomację. — Wprawdzie utytułowani pankowie patrzą z góry na swych służących endeckich, aby zawsze dobrze i wygodnie bronić placówek naszej prawicy przed inwazją — świeżego powietrza.

Argument przeciw demokratyzacji wysiurwa się — rozbijając głupi. We Francji dyplomata-mi są starzy szlachcice, w Anglii lordowie (np. lord Beaconsfield...). — Ależ panowie, kto chce demokratyzacji pojętej jako jakąś sekcję rasową? Pomijając, że zwalczany przez N. D. tak zjadł i tak podle szef propagandy (z 1920) był lepszym szlachciogiem niż niejeden koalicyjny baron czy baronet, ale czy republika francuska ścierpiałaby na najpodrzedniejszej misji takich mamutów i wsteczników, jak nominaci naszej endecji? Czy którykolwiek z lordów angielskich ścierpiałby takie warcholstwo i tyle kłamstw ordynarynych, które walczą nasi prawicowcy?

Ażby nadweryżyć popularność p. Dąbskiego, by odepchnąć go od ludu, rzuca się opinia prawicy naszej na wykretnie kłamstwo. Twierdzi, że p. Dąbski żądał plebiscytu dla Galicji wsch., że oddaje kraj nasz Rusinom.

Znamy wszyscy tę mowę, w której żądając pokojowej polityki, pokoju wewnętrznego, żądając więc tego, czego żąda od nas polska racja stanu, wysunął p. Dąbski, opierając się na woli ludu polskiego, niedwuznacznie wyrażonej, postulat samorządu wojewódzkiego, o ile ten nie zluźni węzłów kraju z całą Rzplą.

„Lesz to nie nie szkodzi. Kłamstwo partyjne idzie na świat i robi agitację przedwyborczą: Dąbski rzeka się wsch. Małopolski!”

Jestto kłamstwo gorsze, niż kłamstwo to, że administracje zapycha się ludowcami (kto? zendęczale m. s. wewn.?).

Z tego kłamstwa kuć będą broń wrogowie zewnętrzni.

— 00 —

Czy książę Woroniecki pojedzie do Waszyngtonu?

(Od naszego korespondenta warszawskiego.)

Warszawa, 24. listopada.

(K.) Wyleżdża z Waszyngtonu bez laurów i sławy dotychczasowy poseł ks. Lubomirski. Szereg grubych intryg, które snuł na terenie zagranicy bynajmniej nie przyczynił się do podniesienia autorytetu państwa polskiego. Obecnie w tej robocie ma go zastąpić podobno nowy książę, ks. Woroniecki. Nikomu nie wiadomo o jego talentach dyplomatycznych; jedno jest tylko pewne, że nie potrafi on nic zrobić, żeby naprawić wytworzony w Waszyngtonie stan rzeczy i jedno jeszcze jest pewnem, że miał on należeć do kilku kuzynków p. Skirmunta. Czas byłoby zrozumieć, że placówki zagraniczne nie są przedsiębiorstwami dochodowymi jednych rodów.

— 00 —

Słowa i czyny ministrów.

(Od naszego korespondenta warszawskiego.)

Warszawa, 24. listopada.

Prezydent Ponikowski takim znów nieorientowanym w atakach politycznych nie jest. Rozmowy wśród przedstawicieli prasy dają powód do przypuszczeń, że p. Ponikowski wszedł w bliższy kontakt z pewną liczbą organów prasowych, które jako ekwiwalent za szczerą przychylność pana prezydenta wzięły na swe barki ciężar dźwigania takich a nie innych rządów.

Jak się okazuje, to w stosunku do nadmiaru urzędników stanowisko pana prezydenta wyraża się w przyjęciu do prezydium Rady ministrów podobno 5 nowych sił. Zjawisko to należy uznać za odwrotnie proporcjonalne do exposé, kiedyś wygłoszonego.

A i „lew. skarbowy“ a smok, pożerający urzędników, minister skarbu p. Michałki zatwierdził podobno 65 nowych urzędników. I to zjawisko „skarbowe“ jest w rażącej sprzeczności z zapowiadziami, czynionymi przez ministra na plenium Izby i w komisji skarbowo-budżetowej. O, gdyby wiadomem było, jak się przez nowe nominacje krzywdzi szeregi urzędnicze, to tego rodzaju działalności — nasze wysokie resorty — poniechałyby raz na zawsze. S.

— 00 —

Lekcja dla endecji a interesy partji i leaderów.

(Od naszego korespondenta warszawskiego.)

Warszawa, 24. listopada.

Doszły nas pewne szczegóły o posiedzeniu konwentu seniorów, na którym omawiane były sprawy, związane z trwaniem Sejmu, programem prac i terminem nowych wyborów. Np. poseł Thon miał podobno mocno zawstydzić posła Głubińskiego, bo o wiele więcej wagi przywiązuje do Sejmu ustawodawczego, który jest na wskroś polski, a więc wszelkie ustawy drażliwe dla mniejszości narodowych może przeprowadzić bez awantur i walk, które napewno mieć będą miejsce w Sejmie przyszłym, który będzie z pewnością pod względem narodowym miał inne oblicze. Poseł Thon domagał się uchwalenia przez ten Sejm ustaw nieodzownych dla Państwa. Zaś poseł Buciński z Chrześcijańskiej Demokracji miał rzec, że endecy i inni prą do wyborów, bo już brak im zasobów, by jeszcze przez dłuższy czas utrzymywać małą masę agitatorów, trzymanych na partyjnym żołdzie od roku.

Na tymże posiedzeniu marszałek odstąpił od swej koncepcji trwania Sejmu do marca, widocznem było, że nie bez wpływu na to były zakulisowe wiadomości o poniekąd zaimarowaniu obalania marszałka przez pewne stronnictwa, terroryzowane dotychczas przez prezydenta Izby poselskiej. I w stanowisku marszałka dopatrzyć się można rozważania kwestji istnienia Sejmu, pod kątem osobistych spraw. Czy gorące klubiki porsejskie, nieodzowne do większości antymarszałkowskiej, dały się ugłaskać marszałkowi — trudno stwierdzić. Na razie zresztą kwestja ta przestaje być aktualna. S.

— 00 —

Powstanie na Ukrainie.

„Richny Kraj“ podaje oficjalny komunikat powstańcy z 21. listopada, który podaje wiadomości o wypadkach z przed 2 tygodni. Wiele Ukraińcy zdobyli Żytomierz po zabiciu walcu ulicznej. Żydzi z okien bili w powstańców rączkami granatami. Potem powstańcy poszli ku Kijowowi.

Pod Teterowem odbyli 11. bm. walkę z dwiema brygadami bolszewickimi. Bój bardzo zacięty skończył się przewagą powstańców, którzy zdobyli pociąg amunicyjny. 12. bm. stoczono walkę z bolszewikami pod Fastowem i poczęto ze Świątoszyna ostrzeliwać Kijów.

Powstańcy odcieśli bolszewikom odwrot z Ki-

ANDRZEJ STRUG.

38

Wyspa zapomnienia.

(Ciąg dalszy.)

Więc pewnego dnia zabrał, co tam jeszcze miał i ruszył z powrotem ku górcom. Wędrował nie spiesząc się pokretnymi drogami, szukając dogodniejszego przejścia, bądź to znecony czemś niekwestyjnym. Wypoczywał i obozując w okolicach obfitych w pożywienie i wznosząc się z każdym dniem, z lubością poglądał ku górcom. Coś sobie przypominał.

Wędrował, trzymając się pilnie pokretnych, głębokiej doliny, a więc w górę potoku. Od wielu tygodni nie widział oceanu, gdyż dolina idąc najwyżej ku górcom obrośniętą swymi zboczami zgłaszała mu szerszy widok. Zapomniał o niebezpieczeństwie. Spłynął na niego błogi spokój przeplatany momentami dawno nieznaną przedświata jasnością.

Podczas podróży nieraz przystawał nagle i zagłębiał się w zamyślenie. Wówczas budziło się w nim coś nowego. Powracało do niego coś, co dawno kiedyś odeszło. Poznawał to i cieszył się. Jasne momenty tonęły wkrótce w mętnej chaosie, a w swojej chwili wynurzały się znowu.

Po nocach zjawiać się zaczęły sny. Ukazywał się tam niezmiennie ktoś drogi — znajomy i upragniony. Za dnia myślał o tych snach i o

człowieku ze snów. Naśladował go i szedł za nim. Rozmawiał z nim, porozumiewając się bez słów — myślał. To oglądanie spraw niewidzialnych i obcowanie z człowiekiem ze snów sprawiało mu przedziwną radość.

Wynurzył się wreszcie z głębi doliny. Osiągnął drugi taras wzniesienia. Była to równa przestrzeń, zavalona gruzem skalnym i porośnięta kołczastymi zaroślami. Dalej podnosiły się stromy garby i bruzdy odnog górskich — był już na progu świata gór.

Noc była, gdy wyłostal się na tę równinę. Usnął w rześwym, chłodnym powietrzu, które poili go zdrowiem.

O świcie zbudził się i zaczął patrzeć na świat jakby dalszym ciągiem snu, który władał nim przez całą noc. Nie spał a był owym znajomym człowiekiem ze snów. Odmieniał się i stał się nim, pomieszzał się z nim i pobratał.

Pierwszem, na co padło jego spojrzenie, był ocean, który niespodzianie wynurzył się z niebytu zapomnienia. Obraz ten sprawił, że Jorg zbudził się jakby po raz drugi. Spadła mu z oczu laska. Myśl ożyła z tepej osłupiałości. W jednym spojrzeniu poznał świat, jego obraz i sprawy jego, poznał wnet i samego siebie.

Przesiliła się w nim ciężka choroba duszy. Mijały jej resztki. Jorg orientował się według znajomych szczytów i spieszył do swego opuszczonego domu. Jeszcze wiele dni będzie trwała droga do podnóża białych skał, które świeciły już z daleka. Ale czuł, że z każdym krokiem zbli-

ża się do swojej siedziby. I wiedział, że powraca do tego, którym niegdyś był, zanim opętała go zła moc. Pośpieszał, by czempredzej dobrać do domu, gdyż czuł, że tam dopiero pozbedzie się ciężaru w głowie, niedoślestwa w myśleniu i tych godzin dręczącego niepokoju, gdy przestawał wiedzieć o sobie i władać sobą.

Dążył ku białym skałom, jak ku utraconemu szczęściu.

XI.

„Szczęście wróciło. Czekają go wiernie w opuszczonym domu. Witają go na każdym kroku w starej sadybie. Pozdrawiały go znajome drzewa i różnobarwne ptactwo, przybiegły od białych skał stadka kozie i wyprawały przed nim węsole powitalne harce. Miła mu była wygoda dachu nad głową, i miękkiej pościeli. Wypoczywał po tułactwie.

Napróżno jednak usiłował wymierzyć czas, spędzony na wędrowkach po wyspie. Kilka miesięcy? Kilka lat? Dom zastał zarośnięty zleśskiem, dach walił się, należało go rozebrać i zbudować nanowo. Powrócił zaś bosy i półnagi w strzępach odzienia. Obdarł się do cna przez ten czas. Tyle wiedział.

Wiedział jeszcze, że chorował ciężko i długo, że umierał zablakawszy się w pieczarach, że potem wpadł w stan odretwienia, które niewiele trwało, jak długo trwało.

(C. d. n.)

— 00 —

łowa. Telegraficzna linia Kijów—Równo od 4 dni nieczynna.

300 rannych z pod Kijowa odstawili powstańcy furami aż do Sarn, stąd wnioskować należy, że na tak dużej przestrzeni jak Lwów—Kraków nie ma wojsk sowieckich.

Na Olewsk, broniony przez komitę i partyjne komunistyczne instytucje, uderzyło ponad 2000 chłopów. Powstańcy zniszczyli 1 szwadron bolszewicki i zajęli Olewsk.

Na Podolu 9. listopada jeden z oddziałów Zbrojnego w liczbie 300 ludzi chwilowo zajął Kamieniec Podolski, a potem wyruszył na Nową Uszycę. Z innych części Ukrainy nie ma pewnych wiadomości.

Kurs giełdy prywatnej na Ukrainie. Powstanie ukraińskie odbiło się na kursach walut w prywatnym ruchu na pasie pogranicznym. Wypływają karbowance i hrywny; waluta polska idzie w górę — za 1 mkp. płaci 80 rubli sowieckich, za rubla romanowskiego 180 sowieckich.

— 00 —

Z prasy ruskiej.

Bolszewicy mobilizują się. „Wschodniogalicyskie wydawnictwo komunistyczne” w Wiedniu wydało „Postanowienia wojennego wydziału przy politycznym rewolucyjnym komitecie”. Jestto skromny gwoździak w budowie podziemnej roboty wojskowej bolszewików.

Okolicznościowa odezwa. „Rząd” Petruszewycza wydał w trzecią rocznicę powstania republiki „zachodnio-ukraińskiej” odezwę do Galicjan, która, jak donosi „Réd. Kraj” kolportuje się masowo po kraju.

Dyplomaci petruszewyczowscy nie zasypiają gruszek w popiele. Ks. Poniatyński, który ma być zarządcą diecezji gr. kat. w Ameryce płn. bawi się w zastępcę nie tyle Watykanu, ile „Zurru”. Był na audjencji u sekret. stanu Hughesa — z jakim skutkiem atoli (konferował w sprawie losu Galicji wschod.) nie nie pisze „Ukr. Prapor”, organ Petruszewycza, który tę doniosłą wiadomość komunikuje.

Z obrad Sejmu.

DYSKUSJA NAD PRAGMATYKĄ URZĘDNICZĄ.

Warszawa. (PAT). Przystąpiono do dyskusji nad pragmatyką urzędniczą. P. Buzek oświadczył, że jestto jedna z najważniejszych ustaw, którą Sejm nasz ma do uchwalenia, bo od niej zależy, jacy będą nasi urzędnicy. Ma ona niemal znaczenie konstytucyjne, a w szczególności w jeszcze większym stopniu ustawa dyscyplinarna. Stronnictwo mówcy sprzeciwia się wprowadzeniu automatycznego awansu, którego nie znają kraje, mające pierwszorzędną biurokrację.

Ustawa nie uwzględnia pracowników kolejowych, pocztowych i telegraficznych. Dlatego niedozwolnym jest opracowanie odpowiedniej ustawy także i dla tych kategorii urzędników. P. Czerniewski godzi się na uchwalenie ustawy bez odsyłania do komisji, gdyż na zasadniczą przebudowę ustawy przyjdzie czas później.

Do art. 8. wnosi p. Matakiewicz poprawkę, dotyczącą ustępu ostatniego, w którym jest mowa o ponownym przyjęciu urzędnika karanego sądownie lub wydanego ze służby państwowej. Mowca żąda, aby osoby karane za przestępstwa popełnione w chęci zysku, nie były do służby państwowej przyjmowane. W końcu mowca oświadcza się za awansem automatycznym. Przystąpiono do dyskusji szczegółowej i do głosowania. Przyjęto poprawki p. Matakiewicza, aby nie przyjmować do urzędów urzędników karanych za przestępstwa popełnione z chęci zysku, odrzucono zaś jego poprawkę, aby urzędnicy 11 kategorii musieli mieć egzamin dojrzałości. Do art. 17. wnosi poseł Hertz poprawkę, aby 11 kategoria służby państwowej rozpoczynała się od IX. stopnia służbowego zamiast od X. Imieniem podkomisji sprzeciwia się temu sprawozdawca, zaś imieniem rządu wiceminister skarbu Mańkowski.

W głosowaniu przyjęto art. 25. w brzmieniu komisji, t. zn. z wypuszczeniem w ust. 2 zakazu należenia do stowarzyszeń, a z utrzymaniem zakazu należenia do związków, mogących zakłócić nakręty bieg zarządu państwowego. Poprawkę p. Trzcińskiego o przywróceniu tekstu rządowego odrzucono 99 głosami przeciw 64. Bez dyskusji przyjęto wniosek konwentu seniorów w sprawie dodatku do regulaminu sejmowego w kwestii sądu honorowego. Na tem posiedzenie odroczono. Następne posiedzenie we wtorek, dn. 29. bm. o godz. 4 popoł. Na porządku dziennym między innymi pierwszą czytanie projektu ustawy o daninie wyrównawczej.

— 00 —

Z komisji sejmowych.

Warszawa. (PAT.) Komisja rolna uchwaliła w trzecim czytaniu projekt w przedmiocie likwidacji serwitutów województw wołyńskiego, poleskiego i nowogrodzkiego, oraz w powiatach białowieskim, białostockim, białskim, grodzieńskim, sokulskim, wołkowyskim województwa białostockiego. Następnie komisja wysłuchała sprawozdania zastępcy prezesa gł. Urzędu ziemskiego p. Makulskiego w przedmiocie opracowanego przez rząd projektu ustawy o komasacji. Rząd wniesie jeszcze w tym roku projekt ustawy łowieckiej.

Komisja prawnicza i administracyjna na wspólnym zebraniu zakończyły rozprawę ogólną nad projektem ustawy o zwalczaniu bolszewizmu i wybrały podkomisję dla szczegółowego rozpatrzenia projektu. W skład tej podkomisji wchodzi pp. Cwikowski, Rajca, dr. Marek i dr. Steinhaus, Świda i Zimnowicz. Do podkomisji odesłano projekt 8 rezolucji, zmierzających do uzgodnienia stosunków gospodarczo-społecznych.

Komisja skarbowo-budżetowa załatwiła w dyskusji szczegółowej nad projektem ustawy o daninie państwowej art. 7—10. art. 11 przyjęte z poprawką p. Stapińskiego, dotyczącą zmniejszenia daniny dla przedsiębiorstw eksportujących produkty naftowe, wysyłane na skutek polecenia Urzędu naftowego. Całość projektu obejmuje 58 artykułów. Następne zebranie komisji odbędzie się 26. bm.

Komisja wojskowa wysłuchała wyjaśnienia kap. Remigiusza Kwiatkowskiego w przedmiocie redagowania przezeń dziennika pod nazwą „Polska Zbrojna”. Po dyskusji przewodniczący straszył wyrażone poglądy w tym duchu, iż dziennik

Krach emigracji rusko-galicyskiej.

Zach. Ukraina zwija „poselstwa”. — Wierni opuszczają nieprzejednanych. Konsternacja we Lwowie. — Jurgieltnicy czarnoecińców. — Prusko-moskiewskie apetyty na Wsch. Małopolskę. — Krecia robota reakcji.

(x), Emigrancki komitet rusko-galic. z Petruszewiczem na czele wyczerpał doszczętnie swe fundusze. Próba amerykańska z pożyczką dolarową skończyła się kompletnym fiaskiem. Jako rezultat tej porażki dostajemy wiadomość, że „Zach. Ukraina” zwija swe placówki „dyplomatyczne” i tak np. p. Wytwycki reprezentować będzie Petruszewycza na przemiany i w Londynie i w Paryżu.

W myśl przysłowia o szczurach opuszczających tonący okręt, wielu „iusquaboutystów” ukraińskich chce uciec z Wiednia i prosi o powrót do Galicji, o czem donosiliśmy już.

Jak lwowscy adherenci polityki emigranckiej zareagują na to, wynika z narad, jakie odbyło w ubiegłą niedzielę prez. Rady Nacionalnej przy obecności dr. W. Baczyńskiego, dr. Makucha, ks. kan. Wojnarowskiego i dr. L. Baczyńskiego. Na razie nie wiadomo, co ten synhedryn uchwalił, lecz chodzą pogłoski, nie świadczące o zwycięstwie pomysłów kierunku „wistowskiego”, natomiast o wielkiej konsternacji.

Informują nas, że sfery emigranckie wiedeńskie otrzymały przyrzeczenie poparcia (zdaje się finansowego) swych dążeń ze strony tych kół środkowo i zachodnio-europejskich, które popierają monarchistyczno-czarnosecińską akcję przeciw Rosji sowieckiej.

Podobne pertraktacje z Litwą kowieńską przeprowadził v. Glasenapp imieniem monarchistycznych kół prusko-moskiewskich. Petlurę kół te zwalczają zażarcie, czego dowodem ostatnia enuncjacja Morkotuma, znanego ochramiarza, a protektora Ukraińców galicyjskich w jednej osobie.

Reakcja ogólnieuropejska spodziewa się, że dzięki jednostkom zaprzędanym weźmie Rusinów galicyjskich w swą arendę.

Monarchiści przyłączyli akcję petruszewyczewską do rejonu działań z centrum Belgrad, gdzie gromadzą się Wranglowcy, gdzie O. Antoniusz, metropolita moskiewski ma kohortę zaufanych posiepaków. O. Antoniusz jest żarliwym politykiem carskawnym i twórcą koncepcji, że dla wskrzeszonej „narodowej” Rosji niezbędny jest korytarz do jedynej słowiańskiej siostrzycy — Czechosłowacji przez Lwów i Karpaty, które nie śmia być w ręku polskim.

Kół zaufane wśród Ukraińców dawno urabiały grunt pod tę koncepcję. Gen. Kraus w sierpniu 1920 przemycił kurjerów Wrangla przez teren Rzpłtej do Prus, do monarchistów berlińskich. Potem szereg lwowskich i pozalwowskich Ukraińców propagowało ideę „monarchii trudowej”, byle spulchnić glebę dla pracy „niedzielników”.

Głos opinii publicznej Wielkobrytańskiej o nierozzerwalności Małopolski.

Miedzy dziennikarzami angielskimi, którzy niedawno zwiedzili nasz kraj, a również i nasze miasto, był przedstawiciel dziennika „Scotsman”, najważniejszej gazety wychodzącej w Szkocji. Wynikiem tych odwiedzin jest szereg artykułów. Pod tytułem „Poland to day” („Polska dzisiaj”).

W artykule tym omawia też sprawę wschodniej Małopolski pisząc: „Rozwój rolniczy i przemysłowy jest bezsprzecznie, wynikiem głównie wysiłków Polaków i byłoby hańbą pozbawić Polskę jednego z jej najbardziej historycznych miast — Lwowa, stolicy tej ziemi. A byłoby jeszcze gorzej — ciągnie dalej — zostawić ziemię tę na 15—20 lat w zawieszeniu, nim ustalonyby plebiscytem jego stosunki administracyjne. Taka polityka podłgałaby za sobą ustawiczną niepewność, paraliżując prawidłowe życie kraju, któ-

rego rozwój z jego zasobami węgla, ropy i drzewa, jest niezbędnym dla przyszłości ekonomicznej całej Polski.

Szczególnie dodatnie wrażenie wywarło na Szkocie miasto nasze, w niemałej mierze dzięki Targom Wschodnim.

„Lwów był przez kilka wieków targiem między zachodnią Europą a Wschodem i obecnie usiłuje zdobyć sobie analogiczne stanowisko przez urządzenie półrocznych wystaw wyrobów polskich. Urządzenie pierwszej wystawy, razem z zabudowywaniem domów, trwało około 2 miesięcy, co chyba uspokoi tych, którzy wątpią o energii Polaków i ich zdolności organizatorskiej, a eksponaty pawilonów wywołują zdumienie w tych, którzy dotychczas wyobrażali sobie, że przemysł kraju jeszcze bardzo nisko stoi”.

stępa płk. Bergera. Udadzą się oni do Warszawy, by wziąć udział w konferencjach w sprawie zatargu polsko-litewskiego.

KONFERENCJE W SPRAWIE ZATARGU POLSKO-LITEWSKIEGO.

Wilno. (PAT). Do Wilna przybył prezes komisji kontrolnej L. N. pułk. Chardigny i jego za-

powinien mieć charakter urzędowy co do odpowiedzialności i organizacji finansowej, co komisja przyjęła do wiadomości.

— 00 —

STRONNICTWO LUDOWE PO KONGRESIE.

Warszawa. (Tel. wł.) (Y.) Wbrew oczekiwaniom czynników wrogich kongres ostatni PSL. przyniósł konsolidację wewnętrzną stronnictwa, która wzrasta w miarę rozszerzania się wpływu PSL. Wszelkie pogłoski o jakichkolwiek frakcjach czy zwalczających się prądach w stronnictwie są tylko niespełnialnymi „pobożnymi życzeniami” przeciwników.

ROKOWANIA POLSKO-NIEM. W GDAŃSKU.

Paryż. (ETE). Przewodniczący polskiej delegacji w komisji ekonomicznej dla spraw G. Śląska p. Olszowski wyjeżdża z końcem tygodnia przez Paryż do Warszawy. Kursują tu pogłoski, że podkomisje obu delegacji ze względu na wysoki kurs waluty szwajcarskiej prowadzić będą pertraktacje w Gdańsku, delegacje zaś same zostaną w Genewie. Posiedzenia plenarne trwać będą około 10 dni.

Wiadomości telegraficzne.

Posel austriacki w Warszawie. Warszawa. (Tel. wł.) (G.) Wczoraj złożył posel austriacki Naczelnikowi Państwa listy uwierzytelniające.

Kandydaci na stanowisko prezydenta Warszawy. Warszawa. (Tel. wł.) (G.) Na miejsce ustępującego prezydenta miasta Warszawy Drzewieckiego, wysuwa prawica kandydaturę b. ministra sprawiedl. Nowodworskiego i Zawadzkiego. Ostatnia kandydatura ma b. mało szans powodzenia. Lewica stawia kandydaturę inż. Adolfa Hühne, dyrektora tramwaju.

Niemcy okradają Śląsk. Z Królewskiej Huty wyjechały wczoraj dwa samochody, załadowane zegarami wodnymi, rurami miedzianymi itp. materiałem, które wywieziono na przedmieście Zabrze, gdzie materiały te złożono w warsztatach wodociagowych. Następnie cały ten transport wywieziono, względnie ukryto w innym miejscu. Przedmioty te wywożone przez Niemców są nieodzownie potrzebne dla wodociągów w Hucie Królewskiej. (PAT).

Posiedzenie kongresu waszyngtońskiego wyznaczono na 5. grudnia b. r. (PAT).

O pomoc dla młodzieży akademickiej

25. bm. o 7.30 w sali posiedzeń ratusza odbyło się z inicjatywy komitetu Obrony Państwa zebranie obywatelskie (niestety dość nieliczne) w sprawie pomocy dla młodzieży akademickiej.

Wicepr. Stahl zagał zebranie, przedstawił stosunek władzy miejskiej do tej kwestii, której załatwienie do pewnego stopnia tylko leży w kompetencji magistratu, głównie zaś zależy od dobrej woli i ofiarności ogółu społeczeństwa. — Miasto przyznało na pomieszczenie młodzieży gmach przy ulicy Pijarów, który komitet pomocy winien co rychlej przyjąć.

Akad. Adamiak imieniem młodzieży 3 najwyższych wszechnic lwowskich przedstawił fatalne warunki materialne, w których młodzież żyje. Zwłaszcza stosunki mieszkaniowe są opłakane. Około 600—700 akademików nie może znaleźć pomieszczenia. Wielu wskutek tego opuszcza Lwów, nie mogąc kontynuować studiów, wielu bardziej zaciętych tuła się po suterrenach i poczekalniach kolejowych. Odzież i obuwie są w pożalowania godnym stanie. Kuchniom akademickim, które dzięki pomocy amerykańskiej ratują młodzież przed głodem, grozi z powodu braku opału i funduszy — zamknięcie.

Dr. Godlewski podkreślił, że społeczeństwo nie powinno dopuścić do tego, by ci, którzy bez wahania złożyli ofiarę krwi i życia, teraz, kiedy chcą wrócić do pracy pokojowej, napotykali na nieprzezwyciężone trudności. Omówił kwestje pomieszczenia. Sprawa pomieszczenia akademików w gmachu zakładu karnego dla kobiet z równoczesnym przeniesieniem „pensjonariuszek” tego

zakładu gdzieindziej, jest obecnie nieaktualna. P. Godlewski podniósł, że społeczeństwo chętnie udzieli pomocy, na dowód wskazał ofiarności Zjednoczenia ziemian, oraz domyslnie widoki sprawy opalowej.

Wiceprezes dr. Wasung, przedstawiając akcję komitetu Obrony Państwa w kierunku niesienia pomocy młodzieży akademickiej, postawił szereg konkretnych wniosków w sprawie utworzenia specjalnego komitetu pomocy dla młodzieży, w którym znaleźć się muszą reprezentanci władz (województwa lwowskiego), tarnopolskiego i stanisławowskiego jako w tej akcji zainteresowanych), miasta, delegat armii, oraz wszystkie instytucje oświatowe, naukowe, zawodowe, banki etc. Potrzebnych do pracy w tym Komitecie sił dostarczy młodzież. Akcja tego komitetu musi się obecnie ześrodkować w kwestji mieszkaniowej, która jest najbardziej palącą. Komitet podzieli się na 3—4 sekcji. Poparcia finansowego udzielią banki, tow. akcyjne etc. W końcu p. Wasung odczytał rezolucję w sprawie utworzenia się „komitetu pomocy dla uczącej się młodzieży”.

Z ogólnym aplauzem spotkał się prezes dyr. policji p. Reinlander, który rzucił projekt rekwizycji hoteli godzinowych na mieszkania dla akademików. Obiecał również uprzywilejować zbiórki uliczne, urządzane na fundusz dla młodzieży. Wskazano byłoby też opodatkowanie na ten cel miejsc rozrywki.

Po przemówieniu wicepr. Obirka oraz ak. Schayera, który oświadczył, że fundusze i pomoc udzielaną przez społeczeństwo uważa młodzież za pożyczkę, którą kiedyś bądź fundatorom, bądź następcom spłaci — komisja-matka przystąpiła do wyboru prezydium zarządu i po dłuższej naradzie wybrała przewodniczącym woj. wodę Grabowskiego, zastępcami pp. dr. Hamerskiego i dr. Łozińskiego, oraz 21 członków zarządu, wśród nich przedstawicieli miasta, najwyższych uczelni, wojskowości, banków, oraz instytucji społecznych.

Teraz oczekujemy czynów zarówno ze strony nowego komitetu, jak i społeczeństwa!

S. P.

**Czas odnowić przedpłatę
na grudzień!**

KRONIKA.

Kalendarzyk.

Dzisiaj, 27. listopada. Konrada m.; gr. kat. Joanna Złotoust. utro rz. kat. N. B. 1 Adw., Waler.; gr. kat. N. B. 25 po S. 25. listopada 654. Zuchów 580.

Repertuar Teatru Wielkiego.

Początek przedstawień o g. 7.30 wiecz.
W sobotę pop. 3 „Dziady”, sceny dramat. w 6 ods.
A. Mickiewicza — wieczór: „Trubadur”.
W niedzielę pop. o 3 „Dziady”. — wieczór: „Kobieta która zabiła”.
W poniedziałek „Trubadur”, opera.
We wtorek „Tosca”.

Maly teatr miejski (ul. Gródecka 2 b.).

W sobotę „Nna”, sztuka w 3 aktach L. Kampfa.
W niedzielę, poniedziałek i wtorek „Nna”, sztuka.

Repertuar Teatru Nowości.

W sobotę i niedzielę „Taniec szczęścia”.
W poniedziałek „Ostatni walc”, operetka w 3 aktach O. Straussa — premiera.

Repertuar Teatru Lit. „Ul” ul. Ossolińskich 10.

Program od 21. listopada. 1) Część koncertowa Ardea, Tioam, Bronowki, Miha owaki, Mirski, Wiśniński i inni. 2) „Lady” sketch. 3) „W starym piecu djabła pali”, farsa.

Repertuar Bagateli lwowskiej.

Gościnne występy Józefa Urstei a (Pikusia), Zdzisława Zbierchowskiego, M. Wincheima, M. Reutgena i H. Ordonówny. 1) „100.000”, zart w 1 akcie. 2) „Dziadko koncertowy z udziałem wybitnych sił artyst. 3) „Před bramą” pastel sceniczny w 1 akcie. Początek o godz. 8. w.

We Lwowie.

— Połączenie telefoniczne między Lwowem i Warszawą, między Krakowem i Wiedniem, jak również połączenie bezpośrednie między Lwowem i Krakowem przerwane.

— Dzisiejsze przedstawienie popołudniowe („Dziady”) odbędzie się nie jak podano o 3.30, lecz o 3. popołudniu.

W teatrze „Nowości” w poniedziałek poraz pierwszy „Ostatni walc”, operetka w 3 aktach O. Straussa. Rolę wiedeńskiego księcia kreuje p. Bojanowski.

— Wiece kupców. Staraniem lwowskiego Stowarzyszenia kupców odbędzie się 27. bm. o g. 10. przedpoł. w sali Domu Narodnego przy ul. Rutowskiego ogólny wiec kupców, przemysłowców i rękodzielników z następującym porządkiem dziennym: Zamach na ustawę o ochronie lokatorów.

— Izba rękodzielnicza wzywa wszystkich interesowanych na masowy wiec protestujący przeciw uchwale Rady ministrów, wykluczającej lokale sklepowe i pracownie z pod ust. o ochronie lokatorów — 27. listopada, niedziela, godz. 11. przedpołudniem.

— Drzewo dla Lwowa. W b. m. nadeszło do Lwowa około 60 wagonów drzewa, którym zaopatrzono główne składy na Gabryelówce i przy ul. Listopada i dostarczono pewną ilość drzewa do składów dzielnicowych, gdzie można je nabywać na razie w ilości 50 kg. na rodzinę. Realizować też można dawniej zakupione asygnaty na większe ilości w składach głównych.

— Uruchomienie stacji telegraficznej. Okręgowa dyrekcja poczt i telegrafów we Lwowie zawiadamia, iż w urzędzie pocztowym Lwów 4. (gmach województwa), została uruchomiona stacja telegraficzna. Stacja ta przyjmuje telegramy (państwowe i prywatne) bez ograniczenia w dnie powszednie od godz. 7 w teście względnie godz. 8 w zimie, do godz. 21, natomiast pełni służbę oddawczą tylko dla telegramów przeznaczonych dla władz i urzędów pomieszczonych w gmachu b. Namiestnictwa, oraz dla osób tamże zajętych, o ile w adresie nie jest podane prywatne pomieszczenie adresata. W niedzielę i święta stacja telegraficzna Lwów 4. na razie nie funkcjonuje.

— (I). Śmiertelny strzał do kochanki. Dwa bracia Stefan i Tomasz Tenetta zasiedli wczoraj na ławie oskarżonych pod zarzutem skrytobójczego morderstwa, dokonanego we wsi Kulowie koło Żółkwi, w nocy na 24. lutego 1919 r. Motywem zbrodni była chęć pozbycia się Anny Kohut, z którą Tomasz Tenetta utrzymywał stosunki miłosne, a która wkrótce miała zostać matką. Chciał się jej pozbyć dlatego, bo w międzyczasie nawiązał stosunki z bogatą, młodą wdową, którą chciał zaślubić. Anna Kohut krytyczniej nocy, przed udaniem się na spoczynek, znowiła modlitwę i chciała jeszcze zatkać zasuwę od piecarni przystępowała do tej czynności, przez okno padł strzał do oświetlonej izby, a kula utkwiała jej w brzuchu. Nieszczęśliwa kobieta runęła z jękiem na podłogę. Ojciec Anny natychmiast wybiegł przed chatę, lecz już nikogo nie zastał pod oknem, usłyszał natomiast przyspieszone kroki ludzkie. Anna nie straciła przytomności mimo strasznego bólu i zaraz wyraziła pewność, że strzelili do niej Tenettowie, gdyż odgrazali się, że jej to uczynią. Wtedy też przyznała się rodzicom, jak daleko miłość ją doprowadziła. Ranną odwieziono w nocy do szpitala w Żółkwi.

Żandarmerja ukraińska, wtedy bowiem był tu jeszcze rzady ukraińskie, aresztowała obu braci. W domu ich znaleziono rewolwer świeżo wystrzelony, a jako ważny dowód stwierdzono pod oknem Kohutów, na błocie, wyraźne ślady butów dwóch ludzi, a jeden ślad wskazywał wyraźnie, że podeszwa miała przyszczać i taką właśnie miał na butach jeden z Tenettów. Ślady prowadziły w stronę domu Tenettów. W szpitalu na podstawie przyznania, ustalono winę. Mianowicie Tomasz dał rewolwer Stefanowi, aby strzelił. Ten chciał strzelić, lecz broń nie wypaliła. Wtedy Tomasz wziął rewolwer z rąk Stefana i strzelił już ze skutkiem.

Anna Kohut opuściła wprawdzie szpital po dwu tygodniach, lecz wkrótce musiała znowu opuścić dom rodzicielski i w miesiąc po wypadku zakończyła życie wśród wielkich męk. Władze ukraińskie nie miały już czasu sądzić Tenettów, bo musiały uciekać przed wojskami polskimi. Sady polskie otrzymały Tenettów w spuściznę.

Obaj oskarżeni wypierają się na rozprawie winy, twierdzą, że żandarmi ukraińscy bili ich i zmyślili ich przyznanie, a to z zemsty za to, że jako Ukraińcy w wieku popisowym, nie chcieli pójść do wojska ukraińskiego.

Przesłuchany następnie sędzia Singalewicz, który za czasów ukraińskich pełnił służbę w Żółkwi i dziś dalej pozostaje na tej posadzie, zeznał, że prowadził śledztwo przeciw Tenetiom zaraz po dokonaniu zbrodni i ustalił na podstawie dochodzeń, że obaj stanowczo są winni morderstwa, czy który z nich przyznał się do zbrodni, tego dziś stwierdzić nie może.

Przystąpiono do przesłuchania dalszych świadków, a ponieważ dwóch ważnych świadków nie jawiło się wczoraj, trybunał postanowił wezwać ich telegraficznie i, dziś przesłuchać.

Stefan Tenetta jest oskarżony o jeszcze jedną zbrodnię, mianowicie ciężkiego uszkodzenia ciała. Stefan, podobnie jak i Tomasz romanowski z Hanią Seńczuk, która również miała już zostać matką. Pewnego razu podczas sprzeczki kopnął ją tak tak silnie, że nastąpiły ciężkie komplikacje.

Rozprawę prowadzi r. dr. Socha, oskarża dr. Paklikowski, bronią dr. Batycki i dr. Macieliński. Dziś zapasć ma wyrok.

— (I). Z sądu wojkowego. Przed sądem wojkowym, któremu przewodniczył ppłk. Stampf, odbyła się wczoraj rozprawa przeciw szeregowcom: Andrzejowi Kwaśniewskiemu i Leonowi Cieśli, kapralowi Józefowi Bartogowi, plutonowemu Mieczysławowi Kaczmarczykowi i szeregowemu Franciszkowi Szepecińskiemu. Pierwsi trzej oskarżeni zostali o kradzież wojskowej bryczki o kołach gumowych. Prok. maj. Skalkowski wniósł, aby tych trzech skazać w myśl ustawy sierpniowej na karę śmierci. Dwaj następni ukryli tę skradzioną bryczkę i skazani zostali o współwinę w zbrodni kradzieży. Bronili oskarżonych z urzędu: maj. Krynicki, kap. Fried i kap. Borkowski, oraz dwaj cywilni obrońcy dr. Kosacz i dr. Macieliński. Rozprawa, która trzykrotnie odraczano, zakończyła się skazaniem Bartoga na 9 miesięcy, Cieśli na 7 mies., Kwaśniewskiego i Kaczmarczyka po 4 miesiące ciężk. więzienia. Co do Szepecińskiego odstąpiono akta sądowi okręgowemu, ponieważ tenże w międzyczasie został zdemobilizowany.

— Pod pręgierzem. Urząd walki z lichwą ukarał następujących paskarzy i paskujące niewiasty:

Za sprzedawanie kapusty i ziemniaków po nadmiernie wysokich cenach, ukarani: 1) Katarzyna Ber z Żydacz 7.000 mk. grzywny lub 16 dni aresztu, oprócz tego konfiskata 43 kg. kapusty wartości 9.480 mk. 2) Fedko Maca z Kiernic, 6.000 mk. kary lub 16 dni aresztu, oprócz tego konfiskata 10 korcy kartofli wartości 26.000 mk. 3) Wasyl Lech z Lubian 5 dni przymusowego aresztu, 7.000 mk. kary lub 18 dni aresztu do zamiany. Za paskowanie ziemniakami, konfiskata 4696 mk. 4) Zygmunt Pfarr, urzędnik prywatny, zam. przy ul. Zimorowicza 1. 3. za uporczywe podbijanie cen na ziemniaki, 25.000 mk. grzywny lub 25 dni aresztu do odsiedzenia. 5) Michał Frys z Kłodna, 3.000 mk. kary lub 10 dni aresztu, konfiskata 9.000 mk. uzyskanych ze sprzedaży kartofli.

Za sprzedawanie chleba po paskarskich cenach: 6) Władysław Wolanin przy ul. Żółkiewskiej 1. 133 — 10.000 mk. kary, lub 10 dni aresztu.

Za podobne sprzedawanie nabiału: 7) Andrzej Rogowiec z Obini, 7 dni bezwzględego aresztu, 3.000 mk. kary, lub 10 dni aresztu i konfiskata 2.700 mk. uzyskanych ze sprzedaży masła. 8) Katarzyna Chruń, Rynek, ława nr. 7. i 9) Maria Bajak ława 1. 9. ukarano po 10.000, lub po 10 dni aresztu. 10) Anna Neklerowa, Długosza 1. 18 — 7 dni bezwzględego aresztu, 10.000 mk. kary lub 20 dni aresztu. 11) Edward Wekler we Lwowie 20.000 mk. grzywny, lub 7 dni aresztu.

Za także same sprzedawanie wędlin ukarani: 12) Sabina N., Działyńskich 1. 7 — 10.000 mk., lub 20 dni aresztu. 13) Franciszek Drzewicki, ul. L. Sapiehy 1. 23 — 10.000 mk. lub 20 dni aresztu.

Za podobne sprzedawanie sliwek, ukarani: 14) Katarzyna Frankowska, ul. Jachowicza 1. 12. i 15) Katarzyna Horbal, ul. Obłądzowa 1. 2a po 3 dni bezwzględego aresztu, 2.000 mk. kary lub 10 dni aresztu i konfiskata sliwek.

Za wódkę na Targach wschodnich ukarany został 16) Józef Kordzik, ul. Wałowa 21. — 20.000 mk. grzywny lub 40 dni aresztu.

— Do ukarania przedstawione zostały Urzędowi walki z lichwą: Maria Nesterowa, właśc.

sklepu przy ul. Jabłonowskich 1. 24. sprzedająca litr mleka po 180 mk. Klara Pipper, rzeźniczka na pl. Krakowskim, pobierająca za 1 kłgr. mięsa wołowego aż 400 mk.

— Tajny kantor wymiany wykryła policja lwowska — jak już o tem pokrótce donosiliśmy — przy ul. Stanisława 1. 2. Właścicielami tego biura byli Maurycy Teitelbaum i Józef Litwak. Przy rewizji zabrano obcych walut i złota na blisko 30 milionów marek. Teitelbauma i Litwaka aresztowano. W mieszkaniu Teitelbauma zastano podczas rewizji 19 obcych mężczyzn, którzy przeprowadzali tam transakcje walutowe. Jeden z nich podczas rewizji wyskoczył oknem. Wszyscy twierdzili, że przypadkowo tylko znaleźli się u Teitelbauma. Wszystkich sprowadzono na policję i odebrano od nich znaczne kwoty w markach i dolarach. Między aresztowanymi walciarzami byli: Szymon Daller, kupiec, Bertold Czyż, handlowiec, Lewi Izak Krieger, kupiec, Berel Kitajnik, malarz pokojowy, Jakób Axelrad, kamienicznik lwowski, Salomon Kraus, Rudolf Michalik, cieśla, Samuel Schorr, uczeń gimn. z Drohobycza, Józef Horowitz, urzędnik kanionu wymiany Knopfa z Kołomyj, Wilhelm Teitelbaum, Adolf Lieberbau, Kiwa Lindner ze Stanisławowa, Jakób Sandbank, faktor, Zygmunt Hülsebrand, Leon Rubel, Chaim Józef Frechtel, Szymon Werner. U niektórych z nich zabrano bardzo znaczne kwoty i tak u Hülsebranda 260.000 mk., u Wenera 350.000 mk., a u Frechtla 800.000 mk. W dwu kasach Teitelbauma znaleziono 6 milionów mk. p. i wiele dolarów i banknotów francuskich, rumuńskich, rosyjskich, czeskich. Zabrano też kilkadziesiąt sztuk obcej waluty złotej. Po spisaniu protokołu pozostawiono gości Litwaka i Teitelbauma na wolnej stopie, a gospodarzy umieszczono w aresztach policyjnych. Stwierdzono, że właściciele kantoru uprawiali handel obcą walutą, której nie oddawali do Polskiej Kasy Pożyczkowej.

— Nieszczęśliwy wypadek. Wracająca ze szkoły 8-letnia Genia Galanty, upadła na chodniku i złamała lewe przedramię.

— Niewierna żona. W dniu wczorajszym zbiegła żona Stanisława Gernickiego, właściciela mleczarni przy ul. Podwałe 1. 9. W podróż zabrała rewolwer nabyty, 100.000 mk. gotówki i rzeczy wartości 140.000 mk.

— Z przejść gleidlary. Na chwilowy pobyt w aresztach (podobnie jak Grünbarów) zaproszono zawodowych handlarzy walutą Fajwischa Kosicza ze Skali i Szaję Mendla Sternscheina. Znalezione przy nich dolary zakwestjonowano.

— Początkujące złodziejstwo. W sklepie Mendla Bienstocka przy ul. Kamińskiego 1. 9. kupował kapelusze Mykieta Król tak zręcznie, że jeden z tych znalazł się pod zarzutką Króla. Uciekającego ze sklepu przytrzymał post. pol. i oddał do aresztów.

A w innym sklepie, blawatnym Smalskiego przy ul. Halickiej 1. 5. przychwycona została na uczynku kradzieży 20 m. barochanu wartości 20.000 mk. Katarzyna Zeniuk z Zabłotca, pow. Brody. Sprawdzona na inspekcję policji do czynu się nie przyznała. Mimo tego zamknięto ją w aresztach.

Z całej Polski.

— Profanacja grobów żołnierskich. „Wpered” donosi z Budynina, pow. Sokal, że na dworskim polu powstał cmentarz wojenny z 1914—19. Otóż pan „dziedziec”, Nuchim Raps kazał zaorać groby żołnierskie, „bo oni nie zapłacili mu za grunt”.

— Otwarcie wystawy darów własnoręcznych dzieci z całej Polski dla dzieci Ameryki odbyło się 24. bm. w Warszawie.

— Napad rabunkowy na kantor. Z Krakowa donoszą: Po godz. 9. wieczorem dokonano napadu rabunkowego na kantor Hermes przy ul. Dietlowskiej. Do kantora weszło kilku mężczyzn i zażądało od współwłaściciela Jakóba Sterna pieniędzy. Gdy Stern ruszył do telefonu, jeden z bandytów strzelił do niego, kładąc go trupem, poczem bandyci porwali portfel i wyszli na ulicę. Gdy wszczęto za nimi pościg, zaczęli się odstawiać, kładąc trupem niejakiego Henryka Schanzerę, oraz raniąc dwie osoby z pościgu. Sprawców nie ujęto.

— Bandę przemytników złota i brylantów wykryła policja krakowska. Jak dzienniki krakowskie donoszą, zauważono już od dawna, że mi-

mo ścisłej kontroli liczni spekulanci przemycają kosztowności, a przeważnie brylanty za granicę, w szczególności do Czech, drogą przez Nowy Sącz i Piwniczną oraz Piotrowice. Przed kilku dniami wykryto miejsce pobytu tych spekulantów, oraz szlaki, którymi przechodzili na stronę czeską. Śledztwo wykazało, że brylanty i wogóle kosztowności przewożono w beczkach z mazią. Jak stwierdzono, jeden z aresztowanych przemytników zdołał w ten sposób wywieźć złota i biżuterji na sumę 300 milionów. Aresztowany zwiase Samuel Gross. Zeznał, że zajmował się tym procederem już od dość długiego czasu, w ciągu którego nabył doświadczenia i mógł dobrać sobie pomocników, którzy mu ułatwiali skupywanie biżuterji w Polsce, a następnie zajmowali się samem przewiezieniem „mazi” przez pas graniczny. W związku z aresztowaniem Grossa przeprowadzono również aresztowania jego pomocników.

— Schwytanie mordercy-policjanta. Morderca Magdaleny Olejczuk w Mysławie polic. Stadnik z Orzechowca został schwytany przez żołnierzy straży granicznej podczas szukania brodu ciałem przejścia za Zbrucz. Aresztowano również komendanta patrolu policyjnego z powodu udania się w służbę z podwładnym do karczmy, a później do dziewczyny. Zakuto obu w kajdany i odstawiono do prokuratury w Tarnopolu.

Z świata.

— Prof. R. Dyboski. Według nadeszłych z Moskwy wiadomości, prof. Dyboski znajduje się już na wolności i w pierwszych dniach grudnia spodziewa się przybyć do Krakowa. P. D. jest profesorem jęz. i lit. ang. Wszechnicy Jagiellońskiej, a jako austr. of. rez. dostał się w roku 1914 do niewoli rosyjskiej.

— Pamiętniki Clemenceau. Clemenceau pisze już od pół roku „pamiętnik”, który obejmie dzieje działalności jego na arenie politycznej. Autor zapowiada podobno, że na wykończenie tej pracy będzie mu potrzeba trzy lata.

— Komunikacja powietrzna między Hiszpanią a Połudn. Ameryką. Niemieckie Tow. aeronautyczne przygotowuje komunikację powietrzną między Hiszpanią a Połudn. Ameryką za pomocą Zeppelinów. Statki sporządzone w tym celu będą posiadać 150.000 m.² powierzchni, 115 km. na godzinę. Całą przestrzeń z Hiszpanji do Ameryki Połud. przelecia w 90—100 godz. Statek pomieści 30—40 pasażerów, oraz pocztę.

Zebrania i odczyty.

— „Ważne zadania młodzieży kresowej”. Prelekcja ks. kan. Dziedziulewicza z inicjatywy Czytelni akademickiej, odbędzie się w sobotę 26. listopada, o g. 8 wiecz. w sali własnej, ul. Łozińskiego 7. Wstęp wolny. Wydział Czytelni zaprasza na prelekcję młodzież akademicką i osoby interesujące się życiem młodzieży.

— Nadzwyczajne walne zgromadzenie Bratniej pomocy studentów Uniwersytetu odbędzie się w niedzielę dnia 27. bm. o godz. 5 popoł. w Xf. sali Uniwersytetu (stary gmach).

Stowarzyszenie przemysłowe zegarmistrzów we Lwowie. Zamianowało na Zgromadzeniu, odbytem 10. listopada b. r. p. Możesza Hirschsprunga przew. Związku wytwórców i kupców wyrobów z szlachetnych metali we Lwowie w uznaniu zasług położonych około polepszenia bytu ogółu członków zawodu w Małopolsce, Członkiem honorowym Stowarzyszenia.

Za Przekładstwo:

7270 Marian Dajewski, Józef Singer

Komunikaty.

Polsko-Amerykański Komitet Pomocy Dzieciom. Cena porcji poŹtku w dawanie dzieciom przez kuchnię Polsko-Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom została z dniem 1. grudnia poŹniesiona do Mk. 8.— Z opłat tyc pokrywane a koszt administracji, które w ostatnich czasach wzrosły niepomieralnie. Artykuły żywnościowe dla dokarmiania 100.000 dzieci dotarczone są do nas przez Amerykański Wydział katunkowy oraz Rząd Polski, który dostarcza nasze mąkę i cukier i pokrywa koszt transportu i magazynowania żywności. 7276

KRONIKA SPORTOWA.

Polska—Węgry. Jutro, tj. w niedzielę 27. bm. odbędzie się drugi match-trening teamów A. i B. w Krakowie, jako dalsze przygotowanie do spotkania z Węgrami. W przyszłym tygodniu zostanie ostatecznie ustalony skład drużyny reprezentacyjnej Polski, która następnie rozegra jeszcze trzy matche z reprezentacjami miasta Lwowa, Krakowa i Bielska, by w ten sposób doprowadzić do zgrania obcych sobie graczy. Trenerem drużyny został na zaproszenie P. Z. P. N. p. Pozsonyi, trener Cracovii i nie wątpimy, że potrafi on wznieść naszych graczy na tę wyżynę, by mogli zmierzyć się z Węgrami i przegrać z honorem. Jeżeli tylko program zostanie wypełniony, to przypuszczać można, że nasza jedynastka w odpowiedniej formie wyruszy do Budapesztu na to tak ciężkie spotkanie.

Polski Związek Narciarski na walnem zgromadzeniu w Warszawie w dniach 19. i 20. bm. przedyskutował na członka sekcję narciarską I. L. K. S. „Czarni”. W ten sposób zostało zażegnane przesilenie, grożące z tego powodu Związkowi narciarskiemu, gdyż przyjęcie tej sekcji zostało postawione jako warunek dalszego pozostania w Związku ze strony S. N. T. T. i N. Z. S. Dziwić się jednak musimy, że sprawa ta tak długo była na porządku dziennym Związku i doprowadziła prawie do jego rozłam. Trudno bowiem zgodzić się na argumenty tego rodzaju, jak ten, że sekcja „Czarnych” wniesie niepożądany ferment do Związku, gdyż nie uprawia sportu narciarskiego dla celów turystyki, lecz jedynie tylko dla samego sportu. Cieszymy się bardzo, że sprawa ta wreszcie pomyślnie została rozwiązana i sądymy, że działalność „Czarnych” w Związku będzie najlepszą odpowiedzią dla byłych i obecnych jej przeciwników.

I. L. K. S. „Czarni” komunikuje: Sekcja łyżwiarska i hokejowa I. L. K. S. „Czarni” zaprasza swoich członków na posiedzenie, które odbędzie się w sobotę 26. bm. o godz. 7 wiecz. w lokalu biura p. Ruckera i Höffingera przy ul. Rutowskiego 8. I. p. N. M.

L. K. S. „Lechia” zawiadamia członków, że odznaki klubowe nadeszły i nabywać je można w oddziale w sekretariacie klubu, Zimorowicza 8. (Sokół-Macierz). Równocześnie podaje się do wiadomości, że wieczorynka z herbatą dla członków i wprowadzonych gości odbędzie się w niedzielę, 27. listop. w lokalu klubu Sokół-Macierz, Zimorowicza 8. o 5. popołudniu.

NADESŁANE.

Wzrosty te redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Dr. S. MIKOŁAJSKI

ul. Śniadeckich 6. II. p. ord. od godz. 3-5
popoł. w chorobach wewn. i chor. dzieci.

Herbatniki

pierniki, ciasta, torty oraz znakomite cukry deserowe

poleca znana z doborowych wyrobów

Firmy CZESŁAWY SCHAYER

Lwów, pl. Marjański 1. 7.

7204

Przyjmuje się zamówienia w zakresie cukiernictwa wchodzące.

Sala doh. ze op. lon. i NADZWYŻAJNE WALNE ZGROMADZENIE Polskiego Chrześcijańskiego Składu Spożywczego, w Stryju odbędzie się dnia 4. grudnia b. r. w małej sali „Sokoła” o godz. 4 popoł. Porządek dzienny: 1) Zmiana §. 47. statutu podwyższenie udziału.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Polskiego Chrześcijańskiego Składu Spożywczego, w Stryju za czas od 1. marca 1920 do 7. lutego 1921, które odbędzie się dnia 4. grudnia 1921 r. o godz. 5-lej popoł. w małej sali „Sokoła” w Stryju. Porządek dzienny:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia. 2) Sprawozdanie Rady nadzorczej. 3) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej z odbytych o szkoniach i zamknięcie rachunków za czas od 1. marca 1920 do 7. lutego 1921 z wnioskiem na udzielenie absolutorium b. Dyrekcji. 4) Wniosek Rady Nadzorczej na rozdzielenie czystego zysku. 5) Wybór uzupełniającego członka Rady Nadzorczej i 1 członka Komisji rewizyjnej. 6) Zmiana całego statutu Stowarzyszenia celem osiągnięcia zgodności z nową ustawą o spółdzielniach i reformowania dotychczasowej organizacji zarządu Rady Nadzorczej, tudzież wysoki udziałów. 7) Wnioski i interpelacje. UWAGA: Ze względu na ważność obrad uprasza się P. T. Członków o jak najlichniesze i wnie się. Legitymacja Członka i b. książeczka udziałowa upoważniają do wejścia na salę obrad.

Sekretarz: Przewodniczący Rady Nadzorczej:
M. Owsianik. B. Kelm

KRONIKA EKONOMICZNA.

+ **Nalożenie daniny sześć miliardów marek na czytelnictwo i oświatę w Polsce.** Z Warszawy piszą nam: Zwyczajka marki polskiej ułatwiła wóz do Polski wielu wyrobów zagranicznych. Stało się to jedną z przyczyn obecnego przesilenia w przemyśle. Przemysłowcy, aby zabezpieczyć przemysł polski od tej konkurencji zagranicznej, domagają się podniesienia stawek celnych. W żądaniach tych niektórzy dochodzą do absurdów, zagrażających wprost nieobliczalnymi rezultatami. Żądania takie wysuwają przemysłowcy papierniczy; domagają się oni podniesienia obecnych stawek celnych 400-krotnie. Spożycie papieru w Polsce wynosi: w Wielkopolsce 8 kg. na głowę, w Kongresówce 4.2 kg., w Małopolsce 3 kg., czyli ogółem około 12.500 wagonów. Jeśli zważywszy, że w Niemczech norma ta wynosi 20 kg. na głowę, a w Kanadzie 62 kg., wówczas jasnym jest, że przy produkcji krajowej 3.300 wagonów, jesteśmy skazani na zaspokojenie lwiej części zapotrzebowania z dowozu zagranicznego.

Zdając sobie sprawę z tej sytuacji rząd wyznaczył w taryfie celnej specjalne stawki ulgowe dla głównych gatunków papieru: gazetowego i książkowego — od 15 do 30 fen. od kg. Zwiększenie dochodów skarbu kosztem ogromnego podrożenia elementarza, książki szkolnej i gazety — byłoby dla kraju interesem fatalnym.

Konstatając z obecnej dążności do ochrony przemysłu krajowego i z tego, że owe stawki ulgowe wyznaczone zostały czasowo, właściciele papierni domagają się zastosowania podwyższonych cel złotych, czyli 400-krotnego powiększenia dotychczasowych stawek.

Zastosowanie tych stawek obciążyłoby kraj około sześciu miliardami haraczu, kosztem oświaty i czytelnictwa, płaconego rzekomo dla utrzymania produkcji przemysłu papierniczego.

Sześć miliardów daniny mamy nalożyć na czytelnictwo i oświatę, aby zabezpieczyć wysokie zyski kilkunastu właścicielom papierni.

Stworzyłoby to sytuację wprost potworną. Ochrona przemysłu nie może iść tak daleko, aby dawać mu warunki cieplarniane, zabezpieczając mu byt sztuczny, niezdrowy. Byłoby to zamiast poparcia, zabiciem rozwoju przemysłu kraju.

+ **Podatek dochodowy na rok 1921.** W nr. 87 „Dziennika Ustaw” ogłoszono rozporządzenie ministra skarbu o wymiarze podatku dochodowego na rok 1921. Na rok podatkowy 1921 podlegają opodatkowaniu w b. zaborze rosyjskim i austriackim osoby, których ogólny dochód roczny, podlegający podatkowi przekracza: w miejscowościach klasy I — 8 tys. marek, drugiej — 10 tys., trzeciej — 12 tys., czwartej — 14 tys. mk. Do klasy czwartej zaliczone są: Warszawa, Łódź, Sosnowiec, Białystok, Kraków i Lwów. Prawdopodobnie nawet żebracy mają dochodów więcej niż 14.000 mk. rocznie! Od podatku więc tego uwolniono będą chyba dzieci, otrzymujące od rodziców mniej kieszonkowego niż 1.200 mp. miesięcznie...

+ **Ankieta cennikowa** odbyła się w lwowskiej Izbie handlowej. Po dłuższej dyskusji uchwalono utworzyć komisję do ustalania cen wyciecznych przy Izbie handlowo-przemysłowej, która składałaby się z reprezentantów wszystkich związków kupieckich, producentów i fabrykantów. Ceny ustalone, zdaniem obradujących, miałyby służyć jako podkład dla rządowej komisji badania cen i zysków.

+ **Państwowa Rada kolejowa.** „Dziennik ustaw” ogłasza rozporządzenie wykonawcze o powołaniu państwowej Rady kolejowej. Członkowie Rady oraz zastępcy są mianowani, względnie wybierani na okres trzechletni. Pod koniec okresu trzechletniego rozpisze minister kolei żelaznych ogólne wybory do państwowej Rady kolejowej w każdej z grup wyborczych, przewidzianych w statucie Rady, a mianowicie: w grupie miast, w grupie powiatowych ciał samorządowych, w grupie organizacji gospodarczo-społecznych i w grupie dyrekcyjnych rad kolejowych. Członkiem Rady lub jego zastępcą może być wybrany każdy obywatel państwa, bez względu na to, czy jest lub nie członkiem Rady miejskiej, względnie sejmiku (Rady powiatowej) lub orga-

nizacji gospodarczo-społecznych, uprawnionych do wyboru, jeżeli tylko posiada pełne prawo do piastowania urzędów publicznych i w chwili dokonania wyboru był pełnoletni, a nie pozostaje w czynnej państwowej służbie kolejowej.

+ **Naprawa finansów miejskich.** Projekt ustawy o zasileniu finansów miejskich, uchwalony w trzecim czytaniu przez komisję skarbowo-budżetową na podstawie referatu p. Federowicza wejdzie niebawem na porządek dzienny Sejmu. Projekt ten różni się od projektu rządowego tem, że miasta otrzymają zamiast 10 proc. wpływów z państwowego podatku dochodowego, 30 proc. wpływu w poszczególnych miejscowościach, według klucza. Nadto otrzymają miasta 1 proc. od opłaty za przewóz przywożonych do miast i wywożonych z miast kolejami i drogami wodnymi towarów. Zgodnie z projektem rządowym, przekazany został gminom miejskim podatek domowo-czynszowy i klasowy, który nie może wynosić mniej niż 15 proc., ani więcej niż 30 proc. przeciętnego dochodu netto z nieruchomości. W miejsce podatku mieszkaniowego w b. zaborze rosyjskim, zaś grosza czynszowego w Małopolsce, zaprowadzony będzie podatek od lokali. Podatek ten opłacać będą lokatorzy do rąk właścicieli realności, którzy za pobór otrzymają 5 proc. odszkodowania. Najniższa norma tego podatku ma wynosić 25 proc. komornego.

Na wniosek referenta p. Federowicza wprowadzono do ustawy opodatkowanie na rzecz miast biletów kolejowych i bagażu pasażerskiego. Podatek ten wynosić będzie 2 proc. od biletu jednorazowego lub okresowego, lecz nie więcej niż 25 marek. Bilety wolnej jazdy oraz ulgowe nie będą podlegały opodatkowaniu.

+ **Zniżka cen drzewa.** „Przegląd Wieczorny” donosi: W przemyśle i handlu drzewnym dało się zauważyć ogromny spadek cen, który ujawnia dalszą tendencję zniżkową. Jest to objaw tendencji zniżkowej i na rynkach międzynarodowych. Jedynie producenci drzewni zachowują się jeszcze dość opornie i żądają znacznie wyższych cen, aniżeli wynoszą one u pośredników na miejscu.

+ **Budżet Litwy Środkowej.** Preliminarz budżetowy na rb. przewiduje 248 milj. mk. w dochodach, 435 w rozchodach. Dochody pokrywają 55 proc. rozchodów, tj. wyższy procent niż w Warszawie i Łodzi.

+ **Zniesienie ulg celnych dla materiałów budowlanych.** Komitet celny wykreślił z listy wyrobów korzystających z ulg celnych przy wwozie z zagranicy cegły, płyty szamotowe, wyroby porcelanowe dla celów elektrotechnicznych i wentyle. Jako powód podano, że przedmioty te wytwarzane są w dostatecznych ilościach w kraju, należy się im przeto poparcie dla poprawy widoków ich rozwoju. (PAT.)

+ **Zakaz przywozu towarów z Niemiec** wydały świeżo Szwajcaria i Belgia. Pierwsza zabroniła przywozu maszyn elektrycznych i ogrzewalnych, druga podniosła cła na towary niemieckie o 50% ze względu na spadek marki niem.

+ **Dla zebrania informacji o stanie handlu z Rosją** według uchwały rady handlowo-przemysłowej przy ministerstwie przemysłu i handlu wyjechali na kresy wschodnie z ramienia centralnego związku polskiego przemysłu górnictwa, handlu i finansów pp. Stefan Korzycki i Stanisław Wartalski, dyrektor Stowarzyszenia kupców polskich. (PAT.)

Kursa giełdy lwowskiej.

Lwów, 25 listop. 1921.

Wartość nominalna
Ostatnia dywidenda

Waluta markowa

Akcje bankowe za sztukę (zaczniez kuponem bieżącym. Płaca: 24. transak. Marki 2.)			
Bank akcyjny związkowy IV i V emisji	Mkp.	Marki 2.	
Bank Dyskont. we Lwowie	280—00	650—	—
Płaca: 24. transak.			
Bank handl. w Poznaniu	1000—200	3600	
Bank hip. ak.	280—30—	925—	975—
Bank hipoteczny zemł.	280—28—	420—00	—
Bank Małopolski	280—35—	625—	—
Bank powszechny kredyt.	140—7—	400—	00—
Bank przemysłowy	280—28—	600—	625—
Bank ziemski kredyt z K.	280—85—	600—	—

Kobieta bez zmarzenia

Ryszard R. SCHMIDTKE
w Bydgoszczy, otrzymała transport

POLSKIE TOWARZYSTWO HANDLOWE S. A. W KRAKOWIE.

**Podwyższenie kapitału akcyjnego z kwoty Mp. 100,100.000.—
na mp. 150,150.000.—**

Postanowieniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 7. listopada 1921, Sp. O. 1826, upoważnioną została Rada Nadzorcza POLSKIEGO TOWARZYSTWA HANDLOWEGO S. A. do podwyższenia kapitału zakładowego o mp. 50,050 000.— drogą nową V. emisji 357,500 sztuk akcji na okaziciela opiewających, wartości nominalnej mp. 140.— każda — na tych warunkach że 143,000 sztuk przyznano tytułem prawa poboru właścicielom akcji wszystkich poprzednich emisji, a to w stosunku jednej akcji nowej na pięć akcji starych, a 214,500 — sztuk zostanie przydzielonych nowym akcjonariuszom.

Na tej podstawie rozpisuje się niniejszem

Subskrypcję dla wykonania prawa poboru na następujących warunkach:

1) Akcjonariusze dawni, posiadający akcje I, II, III. i IV. emisji chcący wykonać prawo poboru — a to za 5 akcji dawnych emisji I nowa akcja V. emisji — mają w poniżej oznaczonym terminie przedłożyć swoje dawne akcje, bez arkuszy kuponowych, względnie tymczasowe świadectwa. Akcje te będą im natychmiast zwrócone po uwidocznieniu wykonania prawa poboru. Termin wykonania prawa poboru ustala się na sześć tygodni od dnia rozpisania niniejszej subskrypcji t. j. najpóźniej do dnia 7. stycznia 1922 r.

2) Kurs nowych akcji V. emisji dla akcjonariuszy wykonujących prawo poboru mp. 500.— za sztukę, zaś dla nowych subskrybentów mp. 700.—.

3) Cena kupna ma być złożona w całości wraz z 5 proc. odsetkami od tejże, od dnia 1. lipca 1921, do dnia złożenia.

4) Nowe akcje uczestniczą w zyskach Spółki od dnia 1 lipca 1921, i wydane zostaną po sporządzeniu sztuk za zwrotem tymczasowych świadectw oraz potwierdzeń kasowych na uiszczoną wpłatę.

5) Repartycję nowych akcji nieobjętych przez dotychczasowych akcjonariuszy z tytułu wykonanego prawa poboru przeprowadzi Dyrekcja według swego uznania w najkrótszym czasie po zamknięciu subskrypcji.

6) Na wypadek nieprzyznania nowych akcji wróci Towarzystwo wpłacone kwoty wraz z 3 proc. odsetek obliczonymi od dnia wpłaty do dnia zwrotu.

Zgłoszenia na akcje przyjmują do dnia 7. stycznia 1922. w Krakowie: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A. Zarząd główny, ul. Sławkowska 1.

W Warszawie: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A. Oddział Warszawa, ul. Świętokrzyska 27/II. p.

We Lwowie: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A. Oddział we Lwowie, ul. Kołłątaja 8.

W Gdańsku: Polskie Towarzystwo Handlowe, S. A. Oddział w Gdańsku, Hundegasse 46.

15 lokomobil od 6-60 koni sily,
2 motory przewożne 5-6 konne,
13 młocarni parowych i motorowych,
50 młocarni szerokomłotnych (manezowych),
100 manezów (kieratów), różnych wielk.,
50 sieczkarni różnych wielkości,
80 siekaczy do buraków różnych wielk.,
500 pługów, jedno, dwu i trzyskibow.,
5 garn. bron różnych wielkości,
wielka ilość kultywatorów, walców, dołowników,
i sortowników do ziemniaków,
torfiarki i prasy do torfu,

**Wszelkie
części
rezerwowe.**

Reparacje
wszelkich maszyn rolniczych i przemysłowych wykonujemy w specjalnych nowoczesnie urządzonych warsztatach, fachowo i tanio 7206

Nitsche i Sp.

**Fabryka Maszyn Rolniczych
Poznań**

Biuro centralne: św. Marcin 33, tel. 1478
Fabryka: ul. Kolejowa 1-3, telefon 6043

Baterijki do lamp kieszonkowych po 160 Mk.

Baterje (elementy) półsuche i woreczkowe pierwszej jakości — bezkonkurencyjny wyrób Polskiej Fabryki elementów galwanicznych poleca zastępca

Karol Domiczek, Lwów, Sykstuska 27. Dla odprzedaży znaczny opust

Posady i prace.

Poszukuje się starej panny służącej z dobrem szyciem i do wyścizania w gospodarstwie domowym. Poważne referencje konieczne. Zgłaszać się pomiędzy 9-10 rano i 2-3 wiecznego 6 m. 9. 7267

Slusarz maszynowy monter motorów benzynowych, szofer pługów motorowych poszukuje posady. Adresować: Tarnów, Nowy Świat 32. 7273

Kopalnie i fabryka gipsu

w Łopuszce wielkiej
powiat przeworski

sprzedaje w ładunkach cało-wagonowych gips nawozowy, murarski, sztukatorski i alabastrowy po cenach umiarkowanych, za gotówkę z góry płatną.

Zamówienia skierowywać prosimy pod adresem: Zarząd Kopalni i fabryki gipsu w Przeworsku. 7019

Ogłoszenie o licytacji.

Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności

podaje do wiadomości, że:

w dniu 7. grudnia 1921 r.

o godzinie 7 wieczorem w biurze Zarządu Towarzystwa (Krak. Przed. 62) odbędzie się

sprzedaż drzewa lasów Gościeradowskich

przez licytację w obrębach: Dąbrowa N. 6, przestrzeni 17 mor. 155 pr. Splawy N. 6, przestrzeni 14 mor. 220 pr. i Zahorze N. 4, przestrzeni 15 mor. 168 pr. 7164

Warunki sprzedaży przeglądać można w Kancelarii Zarządu Towarzystwa Dobroczynności i na miejscu w Gościeradowie w Kancelarii administracji dóbr (agentura pocztowa w miejscu).